

føres i det praktiske Liv. Det kunde jo ogsaa tænkes, at en Mand spiser alt for meget af noget Kød, der ellers er godt, saa at han døde af det, og saa skulde jo vedkommende ogsaa erstatte dette, skønt det maaske var det bedste Kød, der eksisterede. Der kan derfor tænkes adskillige Tilfælde, hvor det vil kunne vise sig at have umulige Følger. Jeg kan altsaa ikke andet end tilraade de ærede Forslagsstillere at tage deres Forslag under Nr. 3 og 4 tilbage. Hvis de ikke mene at kunne gøre det, vil jeg anbefale at stemme imod disse Ændringsforslag, idet jeg gaar ud fra, at Ændringsforslag Nr. 4 ikke kan omskrives paa en saadan Maade, at man kan benytte en saadan Bestemmelse. Hvad Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 angaar, haaber jeg i øvrigt, at den højtærede Landbrugsminister fremsætter de Ændringer, som han har antydet i den Retning.

N. C. Christensen: Den højtærede Landbrugsminister gjorde gældende, at det gik ikke an at vedtage den første Del af Ændringsforslag Nr. 3 til § 5, fordi der var adskillige Ting — Landbrugsministeren nævnte f. Eks. Tarme —, som man ikke kunde kontrolere. Jeg kan nu ikke se, at det vilde være umuligt at kontrolere f. Eks. de Tarme, der skulle anvendes til Pølsefabrikation, altsaa til Menneskeføde. Der er jo ganske sikkert adskillige af de Tarme, der fremkomme paa Slagterierne, som anvendes til andet Brug, og som det altsaa ikke er nødvendigt at føre Kontrol med. Men i hvert Tilfælde forekommer det mig, at naar vi have stillet vore Ændringsforslag saaledes, som vi have, kræve vi ikke, at hver enkelt Ting ved et slagtet Dyr skal underkastes Kontrol. Selve Paragraffen lyder jo saaledes: „Til Kød og Slagtaffald henregnes alle til Menneskeføde anvendelige Dele af de i denne Lov nævnte Dyr . . .“ Altsaa, det er kun det, der kan anvendes til Menneskeføde, der er Tale om, og for dettes Vedkommende kan jeg ikke se, at der er Grund til at fastsætte nogen som helst Undtagelse.

Med Hensyn til det Fedt, der fremkommer ved Destruktion af kasseret Kød har jeg allerede indrømmet, at dette at kræve Farvning af Fedtet muligvis er at gaa for vidt, fordi det kan paatøre Slagterierne et betydeligt Tab. Og jeg indrømmer, at gennem Bogføring, altsaa saaledes at det paa Slagterierne bogføres, hvad der sælges og til hvem det sælges, og Mellemandhandleren ogsaa er pligtig til at føre Bog

over det Fedt, han har købt og igen solgt, vil man blive i Stand til at følge Fedtet og undersøge, om der er gjort en ulovlig Anvendelse af det. Det er selvfølgelig en betydelig Fordel frem for det nu bestaaende, hvor der slet ingen Kontrol er. Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister at overveje inden tredie Behandling, om det alligevel ikke er muligt at finde et Stof som Tilsætning til Fedtet, der kunde gøre det ubrugeligt til Menneskeføde uden at forringe Fedtets Værdi til teknisk Brug. Jeg vilde betragte det som en betydelig Fordel og som en større Garanti, dersom man var i Stand til at finde et saadant Stof, men i øvrigt indrømmer jeg som sagt, at Bogføring allerede byder en Del Garanti. Med Hensyn til Emballagen mener jeg, at det er naturligt, at den bliver mærket, og ogsaa det byder jo nogen Garanti.

Overfor vort Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 stillede den højtærede Landbrugsminister sig noget mere kølig, men indrømmede dog, at det vilde være fuldt forsvareligt at paalægge den, der vidende derom sælger sundhedsfarligt Kød, de deraf flydende Konsekvenser, saaledes at han kom til at yde Erstatning. Men den højtærede Minister mente, at vort Forslag i saa Henseende ikke var betryggende, idet der derigennem kunde lægges et større Ansvar paa vedkommende, end der med Rette kunde tilkomme ham. Det tror jeg imidlertid ikke, thi det er jo saaledes, at det i Forslaget nævnes, at Sygdommen skal være fremkaldt ved Nydelsen af de usunde Varer. Nu anføres det ganske vist baade af Ministeren og af Ordføreren for Forslagsstillerne, at dersom en Mand havde spist for meget af dette Kød og derfor var bleven syg, kunde dette ogsaa tænkes at være fremkaldt ved for rigelig Nydelse af Kødet. Men jeg antager, at den Maade, man vil gaa frem paa, er, at det først og fremmest maa konstateres, at Sygdommen er fremkaldt af at nyde Kødet, fordi det er usundt; om han samtidig har forslugt sig, antager jeg ikke, man vil hæfte sig ved. Imidlertid vil jeg heller ikke have noget imod, om man kunde finde en anden Redaktion af dette Ændringsforslag, der er betryggende for de vedkommende, der nyde Kødet, saaledes at de faa Krav paa Erstatning for den Sygdom, de paadrage sig, naar den virkelig er en Følge af, at de have nydt usundt Kød og ikke af, at de have forspist sig i det; og da Landbrugsministeren ogsaa har bebudet at ville fremkomme